

γκουνβερνάρω ἐνιαχ. γοβερνάρω Κρήτ. γοβερναρίζω Κρήτ. κουνβερνέρω Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ Ἐνετ. *g o n e r n a r* = κυβερνῶ.

Κυβερνῶ, φροντίζω ἔνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Márra μου, τὸν πατέρα μου ποιός θὰ τὸν κουνβερνέρη;
Νίσυρ.

γκουνβερνάτορας ὁ, ἐνιαχ. γουνβερνατούρος Καλαβρ. (Γαλλικ.) γουνβερναδόρος Κρήτ. κουνβερνατόρος Κύπρ. κουνβερναδούρος ἔξ έγγρ. 1769-70 Παξ.

Ἐκ τοῦ Ἐνετ. *g o n e r n a t o r* = κυβερνήτης. Ὁ τύπ. *γ o n β e r n a d o r* αὐτὸς καὶ εἰς Φώσκολ., Φορτουν. πρᾶξ. Α. στ. 112 (ἐκδ. Σ. Ξενθουδ.)

Ο κυβερνήτης ἔνθ' ἀν.: Ἀσμ.

*Γιατί οἱ γουνβερνατοῦροι
θέλουσι νὰ χασῆ
ἡ γλῶσσα τῶν δρεκάνων*

Καλαβρ. (Γαλλικ.)

γκουνβερνιάζω ἐνιαχ. κουνβερνιάζω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Ἐνετ. *g o n e r n i a r* = κυβερνῶ.
Διακυβερνῶ.

γκουνβέροντο τό, πολλαχ. γουνβέρο Θράκ. (Μάδυτ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. (Πεδιάδ.) γουνβέρο Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Κρήτ. ("Αγιος Βασίλ. Μουστάκ. κ.ά.) γοβέρο Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) γουνέρο Απούλ. (Καλημ.) Ἰθάκ. κουνβέροντον Κύπρ. κουνβέρο Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ. Τραγάκ.) Μῆλ. Νάξ. (Γαλανᾶδ.) Παξ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κοπαν.) κουνβέροντον Σάμ. Στερελλ. (Αλταϊλ. Ακαρναν. Φθιώτ. Φωκ.) κουνέρο Απούλ. (Καλημ.) γκονβέρο Ηπ. (Ραδοβύζ.) γοβέρο Σύμ. γοβέροντον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *g o n e r n o* = κυβέρνησις. Ὁ τύπ. κονβέρνησις ἔνθ' ἀν.:

1) Ἡ κυβέρνησις, ἡ ἔξουσία, τὸ κράτος, ἡ διοίκησις ἔνθ' ἀν.: *Mήν τὰ περιμένης ὅλα ἀπὸ τὸ γουνβέρο Κύπρο. Τὸ κουνέρο ἐδιάταξε νὰ πλερώσουντε φόρο γιὰ τὰ κατσικοπρόβατα δύοι ἔχοντε Μῆλ.* "Ωστον ποὺ εἴδι κι ἀπούειδι τοὺ κουνβέροντον καὶ ἔβγαν τσιγαρόχαρτουν ἵαργοντ' κὸ γιὰ τοσ' γιονρογοί Σάμ. Πῆρα τὴ φοράδα καὶ πῆγα 'σ τὴ χώρα νὰ πάρω τὴν καροσύνταξη ποὺ μοῦ δίνει τὸ γκονβέρο Γ. Δροσίν., Διηγήμ., 132 || Παροιμ. Φρ.

Οι μονροὶ καὶ τὸ κουνέρο διτι θέλουντε, τὸ κάνοντε Ζάκ. 2) Ἡ διακυβέρνησις σκάφους "Ηπ. (Πάργ.) 3) Διοίκησις, κονβέρνησις, κονβέρνησις το Κρήτ. (Μουστάκ. κ.ά.): *Elda*, κερατά, γονβέρο ἔεις Μουστάκ.

γκουνβούνα ἡ, Θεσσ. (Ζαγορ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Τεγ.) γκ'βούνα Εύβ. (Αιδηψ.) γκονβίνα Πελοπν. (Βασαρ. Βλαχοκερ.) γκονβανιά Μακεδ. (Κοζ.) κουνβούνα Θεσσ. (Άλμυρ.) Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βρέσθ.) κουνβούνιά Μακεδ. (Κοζ.) Βιθυν. (Κίος) γκονβούνης δ, Πελοπν. (Τεγ.) γκούμ' τοντος Μακεδ. (Πολύγυρ.) κούμ' τοντος Μακεδ. (Χαλκιδ.) Τένεδ. κουνβούνος Πάτμ.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u n u n* = μεγάλο περίττωμα.

1) Σωρὸς κόπρου ζώων, ώς προβάτων, βοῶν κ.λπ.. Θεσσ. (Ζαγορ.) Μακεδ. (Κοζ. Χαλκιδ.) Πελοπν. (Βασαρ. Βλαχοκερ. Βρέσθ.) Συνών. *β o i δ i á, β o u n i á*. 2) Κόπρος ἀνθρώπου Θεσσ. (Άλμυρ.) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Τεγ.) κ.ά. 2) Σωρὸς καρπῶν, λίθων, χώματος ἡ καὶ ἄλλων πραγμάτων Βιθυν. (Κίος) Μακεδ. (Πολύγυρ.) Πάτμ. Τένεδ.: *Ἐκφίναμε μιὰ κουνβούνιά ἐλιές Κίος* || Ἀσμ.

Γκούμ' τον γκούμ' τον τὰ σιτάρια καὶ λαμνὶ τὰ κριθαράκια (λαμνὶ = ἐπιμήκης σωρὸς) Πολύγυρ. 3) Μεταφ. κουνέρι Βιθυν. (Κίος) β) Ἡ παχεῖα, δικηρὸς καὶ δυσκίνητος γυνὴ Εύβ. (Αιδηψ.) γ) Ἄνοικοκύρευτος γυνὴ Μακεδ. (Κοζ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γκούμβουνας Λῆμν. Στοῦ Γκονβίνα Μακεδ. (Σαρακ.)

γκουνβουναριά ἡ, Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ούσ. γκονβούναρια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-αριά.

Μικρὸς σωρὸς περιττωμάτων κυρίως ἀνθρωπίνων: *Κοίτα*, μωρὸ μαύρη, μήνης ξεκοιλιμάσης κείνη τὴ γκουνβουναριά ἥπτον ζάμουν.

γκουνβουνόπουλο τό, ἐνιαχ. κουνβουνόπλο Βιθυν.

(Κίος).

Ἐκ τοῦ ούσ. γκονβούναρια καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-πονλο.

Λοφίσκος ἐκ λίθων ἡ χώματος: "Ε βὲ Ντούμπα, θυμᾶσαι βέ, τὴν παλὶ τὴν Κιό; Θυμᾶσαι τηρα; Πίσω 'ς τὴν Αγιὰ πον' μαστα μικροί, πον' φκεμαναμε κουνβουνόπλαδῶ, κουνβουνόπλα 'κεῖ κ' ἔκαναμε καὶ μιὰ μεγάλη κουνβουνιά, βέ;

γκούνβρα ἡ, Ηπ. (Λάκκα Σούλ.) Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ρ. γκονβούνβρα.

1) Μελαχγολική, σκυθρωπή δψις, ἡ σκυθρωπότης, ἡ συνοφρύωσις Μακεδ. 2) Ἀσθένεια τῶν προβάτων κατὰ τὴν δοπίαν ἐμφανίζονται εἰς τὸ σῶμα τῶν φλύκταιναι πλήρεις ύγροι Ηπ. (Λάκκα Σούλ.)

γκούνβραβος ἐπίθ. ἐνιαχ. γκονβραβοντος Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γκονβούνβρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-αριά.

Ο σκυθρωπός: "Ησαν γκούνβραβη, τώρα ξιμιγντάτοντος (= ἐφάνηκες λίγο χαρούμενη).

γκουνβρίζω ἐνιαχ. γκονβρίζοντος Θεσσ. (Άνατ.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γκονβούνβρα.

Είμαι σκυθρωπός καὶ σιωπῶ ὑπόπτως μακράν τῶν ς λίθων καθήμενος Θεσσ. (Άνατ.) β) Δυσκανασχετῶ Μακεδ. (Κοζ.): *Γιὰ λικεῖτον γκονβρίζοντος ἔτσι*.

γκούνβρισμα τό, Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τοῦ ρ. γκονβούνβρισμα.

"Υποπτος σιωπή.

γκούμπρος (Ι) ἐπίθ. ἐνιαχ. γκονβρος Μακεδ. (Βλάστ. Γήλοφ. Σισάν.) γκονβρας Θεσσ. (Άνατ.) Μακεδ. γκονβρός Μακεδ.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u n u r u* = σκυθρωπός, ἄγριος. Σκυθρωπός, μοναστικός, υπουλος ἔνθ' ἀν.:

γκούμπρος (ΙΙ) "Ηπ. — Λεξ. Δημητρ. γκονβροντος "Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Δασοχώρ.) γούμπροντος "Ηπ. (Ίωάνν.) γκονβραδοντος "Ηπ. (Ζαγόρ.) γούμπροντος "Ηπ. (Κούρεντ.) κούμπροντος "Ηπ. (Ίωάνν.) κούμπροντος "Ηπ. (Κουκούλ.) Θηλ. γκονβριά ἡ, "Ηπ. (Κουκούλ.) κούμπρη "Ηπ.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *g u n ó r* = ἥβη, ἔξογκωμα.

